

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 341/2024-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/13/2008 z 9. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

- Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e**.
- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 10. júna 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušovanie „základných práv a slobôd alebo ľudských práv a slobôd vyplývajúcich z čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, proti porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a slobôd vyplývajúcich z čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj jej právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina a Krajského súdu Žilina“.

2. Zo sťažnosti, ktorá bola spísaná a podaná bez právneho zastúpenia a ktorej obsah je pomerne nezrozumiteľný, v podstatnom vyplýva, že sťažovateľovi bolo doručené uznesenie okresného súdu

č. k. 18C/13/2008-1726 z 9. apríla 2024, ktorým mu „*boli vzaté trovy v sume takmer 10 000 eur.*“. Podľa názoru sťažovateľa toto rozhodnutie a súvislé rozhodnutia „*nie sú v súlade s Ústavou a platnými zákonmi.*“. Sťažovateľ vyjadril podozrenie z manipulácie s rozhodnutiami a z ovplyvňovania sudcov bez konkrétnejších dôvodov svojho podozrenia. Pre sťažovateľa napadnuté uznesenie nie je akceptovateľné a žiada o „*prešetrenie tohto prípadu, pretože to nesie známky aj svojvoľného rozhodnutia sudcov.*“. Z obsahu tohto podania vyplýva aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom, čo sťažovateľ odôvodnil ťažkým zdravotným postihnutím a nedostatkom finančných prostriedkov, avšak o uvedených tvrdeniach nepredložil ani neoznačil žiadne konkrétne dôkazy. Sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil ani napádané uznesenie.

II.

Predbežné prerokovanie sťažnosti

3. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí zároveň obsahovať náležitosti predpísané zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem iných náležitostí návrhu na začatie konania obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

6. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7. Podanie sťažovateľa neobsahuje základné zákonné náležitosti ústavnej sťažnosti, na základe ktorých by ústavný súd mohol aspoň predbežne posúdiť opodstatnenosť uplatňovanej ústavnej ochrany (čo je predpokladom na prípadné ustanovenie advokáta). Z podania nie sú zrejmé skutkové a právne dôvody sťažnosti, ide len o vyjadrenie nesúhlasu s napadnutým uznesením a žiadosť o prešetrenie veci. Ani jednoslovný poukaz na svojvoľnosť nebolo možné zo strany ústavného súdu posúdiť, pretože sťažovateľ nepriložil napadnuté uznesenie, aby tak ústavný súd aspoň predbežne preskúmal jeho odôvodnenie. Napadnuté uznesenie nie je verejne prístupné na webovom sídle okresného súdu (pod uvedenou spisovou značkou je zverejnený len medzitýmny rozsudok, pozn.). Ústavný súd nie je súdom vyhľadávacím (vyšetrovacím) a je povinnosťou sťažovateľa predložiť kópiu napadnutého uznesenia a uviesť aspoň základnú argumentáciu formulovanú laickým spôsobom tak, aby ústavný súd mohol posúdiť, či nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie súdnej ochrany ako predpoklad na ustanovenie advokáta. V danom prípade sťažovateľ pre absenciu akéhokoľvek relevantného odôvodnenia a nepriloženie napadnutého uznesenia neposkytol ústavnému súdu dostatok informácií potrebných na predbežné prejednanie veci a ústavný súd preto

odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde a žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2024

Peter Molnár
predseda senátu